

Resolució 280/2026, de 19 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1288/2025

Administració reclamada: Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica- Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Identificació de les empreses amb multes per contaminació de qualsevol tipus entre el 2014 i el 2024.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació relativa al nom de les empreses amb multes per contaminació de qualsevol tipus entre el 2014 i el 2024 del Departament de Territori és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, i a més, és informació ambiental d'acord amb l'article 3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA).

S'invoca per l'Administració reclamada la concurrència del límit de l'afectació dels interessos legítims de les empreses sancionades previst a l'article 29.1.d) LTAIPBG concretament pel que respecta al seu interès reputacional. També s'al·lega la tasca complexa que suposaria gestionar el trasllat i corresponent valoració de totes les empreses sancionades afectades per aquesta petició.

Es constata per aquesta Comissió que les lleis ambientals han previst un règim de publicitat activa per a les sancions molt greus que permetria estimar l'accés a la identitat dels infractors en aquests casos, i amb això, no escauria l'objecció de la tasca complexa.

Paraules clau: Generalitat. Territori. Informació ambiental. Identificació empreses sancionades. Límits. Interès reputacional. Tasca complexa. Publicitat activa. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 20 de juliol de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1288/2025, presentada contra el departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica; Agència de Residus, Agència Catalana de l'Aigua, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 2 de juny de 2025, el reclamant, va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública adreçada al departament de Territori, Agència de Residus, Agència Catalana de l'Aigua en els termes següents:

“Conèixer, entre 2014 i 2024, totes les sancions que ha interposat el Departament d'Acció Climàtica (amb els noms que hagi tingut), l'Agència Catalana de Residus (ACR) i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) a empreses establertes a Catalunya per motius de contaminació ambiental o emissions de gasos amb efecte hivernacle. Enviar les dades en tres fitxers diferents: un per a les multes del Departament, un per a l'ACR i un altre per a l'ACA. Indicar a la taula el nom de cada empresa, la quantitat econòmica de la sanció (en euros), el motiu/àmbit d'incompliment, els fets imputats, el tipus d'infracció i la tipificació”.

3. El 17 de juliol de 2025 el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica resol l'accés parcial a la informació pública, d'aquesta resolució es destaquen les consideracions següents:

“en el cas concret que ara ens ocupa, atenent les seves circumstàncies fàctiques i ponderant els interessos concurrents, tenint en compte que el dret d'accés a la informació pública no és un dret fonamental, ni tampoc un dret de caràcter absolut, considerem que no es pot proporcionar la informació referent a la identificació de les empreses sancionades ja que comportaria un perjudici reputacional cert i real per a les empreses afectades, i, per tant, es veurien afectats els seus interessos econòmics i comercials i la seva posició al mercat.

També cal tenir en compte que, si s'admetés a tràmit la sol·licitud completa incloent la identificació de les empreses sancionades, abans de poder lliurar la informació caldria portar a terme els tràmits d'audiència amb totes les empreses afectades per donar-los l'oportunitat – a la qual tindrien tot el dret– de formular les al·legacions que consideressin oportunes per tal d'oposar-se a l'accés demanat, atès que els seus interessos, com s'ha exposat anteriorment, es podrien veure compromesos.

El posterior i obligat anàlisi de totes i cadascuna de les al·legacions que es poguessin formular, per tal de poder establir raonadament la seva acceptació o no, cas per cas, implicaria una càrrega de treball inassumible per a les 3 parts implicades en l'elaboració de la informació (ACA, ARC i DGCCQA) i caldria inadmetre-la d'acord amb l'article 66.1 del Decret 8/2021”.

“La lletra b) de l'article 29.1, de la LTAIPBG estableix que no s'ha d'admetre una sol·licitud si per a obtenir la informació que es demana cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Segons especifica l'article 66.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, això es dona en les circumstàncies següents:

- a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ésser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles.
- b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ésser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles.

L'apartat 2 del mateix article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, obliga les administracions públiques a justificar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies, entre altres possibles raons, mitjançant una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre.

En l'apartat 3 es recull que la no admissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat”.

“En el cas de la informació subministrada per l'Agència Catalana de l'Aigua, s'aprecien raons que justifiquen la no admissió de la part de la petició d'informació sobre la tipificació de les infraccions (s'entén que es refereix a la qualificació sobre la seva gravetat). Les raons per a la no admissió d'aquestes parts de la sol·licitud és que, malauradament, aquest és un tipus d'informació que no consta explícitament en un determinat camp de la base de dades que conté la informació sobre els expedients sancionadors per part de l'Agència Catalana de l'Aigua, amb la qual cosa no és possible extreure-la de manera automatitzada, i requeriria una revisió manual de tots els expedients, un per un.

Tenint en compte que es tracta d'un conjunt de més de 1.000 expedients, és una tasca que també resultaria impossible d'assumir en un temps raonable, amb els recursos humans i materials disponibles. Els recursos humans i materials de què disposa l'Agència Catalana de l'Aigua per poder dur a terme aquests treballs són limitats, i ja estan essent utilitzats a un nivell d'intensitat obligada a totes les tasques habituals que li corresponen en el marc de l'exercici de llurs competències sectorials. Així mateix, i pel que fa a l'àmbit concret de la gestió de sol·licituds d'informació o de documentació, el creixement ràpid i sostingut en el volum de les demandes que s'ha experimentat en els darrers anys ja va obligar l'Agència Catalana de l'Aigua, en primera instància –coincidint amb la situació de més de 3 anys de sequera persistent–, a redistribuir part de les

tasques, replantejant les necessitats organitzatives i de servei entre el conjunt d'efectius humans llavors disponibles per tal de poder dur-les a terme. Més recentment, ha portat també a una ampliació d'aquests efectius. Tot i així, segueixen apareixent determinades sol·licituds d'informació que, com és el cas d'aquesta, acaben superant amb escreix la capacitat operativa disponible”.

Per tot l'exposat es resol aprovar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada el dia 02/06/2025 que se li lliura en format Excel i no admetre a tràmit la part de la sol·licitud que fa referència a la identificació de les empreses que han estat objecte de sanció imposada pel Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, l'Agència de Residus de Catalunya i l'Agència Catalana de l'Aigua per infraccions relacionades amb contaminació ambiental entre els anys 2014 i 2024, ni tampoc la que es refereix a la tipificació de les infraccions pel que fa a la informació subministrada per l'Agència Catalana de l'Aigua”.

A la reclamació es considera que se li ha donat informació parcial i que “el nom de les empreses que han vulnerat la llei hauria de ser una informació accessible i que el fet de no facilitar-lo és únicament un argument polític, ja que en peticions fetes en altres èpoques sí que s'ha facilitat aquests noms: <https://www.elcritic.cat/investigacio/les-empreses-catalanes-mes-sancionades-per-danysambientals-203452>.

4. El 25 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa al reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 25 de juliol de 2025 la GAIP comunica la reclamació al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i es demana a l'empara dels articles 33.4 i 34.1 del Reglament de la GAIP, que dins del termini de quinze dies, es faci arribar a aquesta Comissió un informe sobre els antecedents i posicionament en relació amb aquesta Reclamació; l'expedient de la tramitació de la sol·licitud d'accés a la informació pública, i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per la informació l'accés, si n'hi ha.
6. El 22 d'octubre de 2025 es reitera la petició d'informe al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i atesa la manca de resposta es torna a demanar l'informe el 21 d'octubre de 2025.
7. El 10 de desembre de 2025 la GAIP rep l'informe de la Unitat d'Informació del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica que es refereix a les actuacions que s'han

realitzat en la tramitació d'aquest expedient, i concretament sobre la reclamació exposa el següent:

“Tal i com s'argumentava en la resolució, considerem que cal inadmetre la part de la petició que fa referència a la identificació de les empreses que han estat objecte de sanció perquè la normativa permet denegar l'accés a informació pública quan la seva divulgació pugui perjudicar la intimitat o altres drets privats legítims. En el cas de la SAIP objecte de reclamació, difondre el nom de les empreses sancionades podria afectar els seus interessos comercials, econòmics i reputacionals, així com la llibertat d'empresa i la competència lleial. El reclamant és un periodista, fet que implica una alta probabilitat que la informació es publiqui en mitjans de comunicació, agreujant el risc reputacional. La revelació causaria un perjudici real i concret als interessos econòmics i comercials de les empreses, i podria generar impediments a la lliure competència.

En aquest sentit, i tal com s'especifica a la Resolució, tant la doctrina del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya com la resolució 541/2025 de la GAIP confirmen aquesta interpretació. Així mateix, també redunda en aquest posicionament la sentència del 25 de juny de 2024 (recurs ordinari 110/2022), que estableix que el lliurament d'actes d'inspecció i expedients sancionadors ha de respectar els interessos comercials i drets de tercers.

En la resolució també es feia constar que no s'admetia a tràmit la tipificació de les infraccions pel que fa a la informació subministrada per l'Agència Catalana de l'Aigua perquè comportaria una càrrega excessiva de feina ja que si s'admetés aquesta part de la sol·licitud, caldria practicar el tràmit d'audiència prèvia a totes les empreses afectades perquè presentessin al·legacions, així com analitzar cas per cas aquestes al·legacions, cosa que suposaria una càrrega inassolible per ACA, ARC i DGCCQA amb els recursos actuals.

En aquest sentit, es feien constar tant l'article 29.1 b) de la LTAIPBG (No s'ha d'admetre una sol·licitud si requereix una tasca complexa d'elaboració) com l'article 66 del Decret 8/2021 (defineix quan la càrrega és desproporcionada, per gran volum, fonts diverses, anàlisi complexa).

En el cas concret de l'ACA la informació sobre la tipificació de les infraccions no es troba en un camp específic de la base de dades. Això implica que caldria una revisió manual de més de 1.000 expedients, tasca inassolible amb els recursos humans i materials disponibles. L'ACA ja ha hagut de redistribuir tasques i ampliar efectius per l'augment de sol·licituds, però aquesta petició supera la seva capacitat operativa.

En resum, reiterem el nostre posicionament sobre la inadmissió parcial de la sol·licitud, concretament pel que fa a la divulgació de la identitat de les empreses sancionades com, en el cas de l'ACA, pel tema de la tipificació de les sancions, perquè:

- La divulgació afectaria greument els interessos econòmics, comercials i reputacionals de les empreses.
- El treball necessari per complir-la és desproporcionat i inassumible segons els recursos de què es disposa”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

En aquesta reclamació es demana informació ambiental, com és la petició de la identificació de les empreses amb multes per contaminació de qualsevol tipus entre el 2014 i el 2024. Aquesta informació respon a un règim específic previst a la Llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, que en bona part del seu contingut té caràcter bàsic, en tant que és una regulació de mínims. Aquesta regulació però, no disposa de la corresponent institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació.

El caràcter supletori de la LTAIPBG per als aspectes no regulats previst a la seva disposició addicional primera, ha donat lloc a la interpretació de que és d'aplicació la previsió de la reclamació substitutiva dels recursos administratius davant un organisme independent com ara la GAIP. Aquesta interpretació basada en la supletorietat de la LTAIPBG en aquells àmbits que tinguin una normativa específica, ha comportat que la GAIP intervingui en la seva garantia (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

2. Sobre el dret d'accés a part de la informació pública sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada consisteix en conèixer totes les sancions que ha interposat el Departament de territori, Habitatge i Transició Ecològica (abans Departament d'Acció Climàtica), l'Agència Catalana de Residus (ACR) i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) a empreses establertes a Catalunya per motius de contaminació ambiental o emissions de gasos amb efecte hivernacle, entre 2014 i 2024. Demana que les dades es lliurin en tres fitxers diferents: un per a les multes del Departament, un per a l'ACR i un altre per a l'ACA i que s'indiqui a la taula el nom de cada empresa, la quantitat econòmica de la sanció (en euros), el motiu/àmbit d'incompliment, els fets imputats, el tipus d'infracció i la tipificació.

Es constata, que la informació demanada és informació pública en els termes previstos a l'article 2.b LTAIPBG quan estableix que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Però, com ja s'ha advertit en l'anterior fonament jurídic, l'objecte de la reclamació és informació ambiental d'acord amb allò establert a l'article 2.3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les Directives 2003/4/CE i 2003/35/CE), quan estableix que es considera informació ambiental aquella relativa a l'estat dels elements del medi ambient (aire, aigua, sòl, etc.) i els factors, com ara substàncies, emissions, abocaments i altres alliberaments al medi ambient, que afectin o puguin afectar els elements del medi ambient.

Al seu torn, l'article 3.1.a Llei 27/2006 preveu el dret de qualsevol persona "a accedir a la informació ambiental que obri en poder de les autoritats públiques o al d'altres subjectes en nom seu, sense que per això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu". Per "informació que obra en poder de les autoritats públiques" s'ha d'entendre la "informació ambiental que aquestes autoritats posseeixin i hagi estat rebuda o elaborada per elles" (article 2.5 Llei 27/2006). Les excepcions a l'obligació de facilitar informació ambiental (o límits a aquest dret) són les establertes per l'article 13 de la Llei 27/2006.

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret reconegut el dret d'accés a la informació pública llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera, restrictiva i proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

L'Administració reclamada que ha estimat la petició d'informació, llevat d'aquella que ara es reclama sobre la identificació de les empreses sancionades, considera que precisament conèixer el nom de les sancionades "comportaria un perjudici reputacional cert i real per a les empreses afectades, i, per tant, es veurien afectats els seus interessos econòmics i comercials i la seva posició al mercat." Menciona al respecte la doctrina del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i la resolució 541/2025 de la GAIP, per a argumentar aquest posicionament.

Afegeix a aquesta consideració que la petició d'aquesta identificació comportaria, atesa l'afectació de tercers, dur a "terme els tràmits d'audiència amb totes les empreses afectades per donar-los l'oportunitat –a la qual tindrien tot el dret– de formular les al·legacions que consideressin oportunes per tal d'oposar-se a l'accés demanat, atès que els seus interessos, com s'ha exposat anteriorment, es podrien veure compromesos. El posterior i obligat anàlisi de totes i cadascuna de les al·legacions que es poguessin formular, per tal de poder establir raonadament la seva acceptació o no, cas per cas, implicaria una càrrega de treball inassumible". Amb la finalitat d'acreditar el cost de facilitar aquesta informació aporta les corresponents valoracions, tal com es palesa als antecedents. En definitiva, considera que es tracta d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració el trasllat als tercers afectats i subsegüent valoració de les al·legacions i s'invoca l'aplicació de l'article 66.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública d'acord amb el 29.1 LTAIPBG.

D'acord amb l'exposat, la invocació del límit relatiu al perjudici reputacional cert i real per a les empreses afectades, que veurien afectats els seus interessos econòmics i comercials i la seva posició al mercat, es trobaria reconeguda en la limitació prevista a l'article 21.1.f) LTAIPBG i de forma equivalent a l'article 13.2.d) de la Llei 27/2006, quan es refereixen a la protecció dels drets privats legítims.

Certament, en determinats supòsits la informació pública de què disposa l'Administració pot contenir dades o informes sobre una empresa, que el seu públic coneixement o el lliurament a un tercer, pot causar perjudicis d'imatge a l'empresa, com en aquest cas pot comportar si es coneix la identitat de la corporació que ha estat sancionada respecte d'una actuació que afecta negativament al medi ambient.

Ara bé, aquesta formulació genèrica i vinculada a la invocació d'una tasca complexa pel que respecta a la seva efectiva acreditació no s'ajusta amb la convenient ponderació que al respecte s'hauria de realitzar, atès que s'està demanant la restricció del dret d'accés en aquest cas.

Els perjudicis al·legats, genèricament, sobre l'interès reputacional, com en qualsevol altra cas que s'al·legui una limitació, als efectes de la seva ponderació, han de ser rellevants i s'han de contrastar degudament, tant si es tracta d'oposar-se totalment a l'accés, com en els casos de

limitacions parcials. (Sentència del Tribunal Suprem de 21 de novembre de 2023 que refereix abundant doctrina jurisprudencial respecte d'aquesta consideració).

Aquesta Comissió coneix que en la legislació ambiental, tant de caràcter sectorial com general, hi ha disposicions que específicament han previst un règim respecte de la publicitat de les sancions i concretament sobre el coneixement de la identitat dels sancionats sobretot quan es tracta de sancions molt greus.¹ Aquesta regulació, lògicament adreçada a donar publicitat d'aquests fets rellevants, tot i consistir en el compliment d'exigències pròpies de la publicitat activa en l'àmbit ambiental, és rellevant als efectes de tenir en compte que en el context del règim sancionador ambiental no és inusual conèixer als responsables de les sancions molt greus, quan són fermes, malgrat la incidència que sobre l'interès reputacional aquesta publicitat pugui tenir.

D'acord amb l'exposat, es constata que res hauria d'impedir l'accés del reclamant a conèixer la identitat dels responsables de sancions en l'àmbit mediambiental, quan fossin fermes i de caràcter molt greu. En aquest sentit, aquesta Comissió ha comprovat que la publicació de premsa que el reclamant esmenta, com exemple de que hi ha antecedents en els que l'Administració ambiental corresponent ha donat accés a la identitat dels responsables de sancions ambientals, no es fa referència a la identitat en tots els casos, i no s'han lliurat les identitats de tots els infractors, únicament s'ha donat a conèixer la identitat en aquelles de caràcter molt greu.

D'acord amb aquestes consideracions, no només es proposa un accés parcial del reclamant a la identitat dels infractors en el cas de les sancions molt greus, i amb això ajustar l'accés a les previsions legals que la normativa ambiental ha previst per a la publicitat activa, sinó que a més amb aquesta consideració es dona resposta a la invocació de la tasca complexa que suposaria donar compliment del necessari trasllat a tercers.

Per tot l'exposat aquesta Comissió estima el dret d'accés demanat sobre les sancions que ha interposat el Departament de territori, Habitatge i Transició Ecològica (abans Departament d'Acció Climàtica), l'Agència Catalana de Residus (ACR) i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) a empreses establertes a Catalunya per motius de contaminació ambiental o emissions de gasos amb efecte

¹ L'article 31 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera (Llei 34/2007) preveu respecte de la publicitat de les sancions molt greus que s'inclouï la referència als noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables a més de la naturalesa de les infraccions.

L'article 118 de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, preveu la possibilitat de que els òrgans que exerceixin la potestat sancionadora puguin acordar, quan considerin que hi ha raons d'interès públic, la publicació, en el diari oficial corresponent i a través dels mitjans de comunicació social que consideri oportuns, de les sancions imposades per la comissió d'infraccions greus i molt greus, així com els noms i cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, una vegada que aquestes sancions hagin adquirit el caràcter de fermes en via administrativa.

També l'article 83 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (Llei 20/2009), preveu per al cas de les infraccions molt greus, la publicació de la sanció i de la identitat de l'infractor sancionat.

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, a l'article 38.3 preveu també que anualment les autoritats competents donaran a conèixer, una vegada fermes, les sancions imposades per les infraccions comeses de la llei, els fets constitutius d'aquestes infraccions, així com la identitat dels operadors responsables.

hivernacle, entre 2014 i 2024, amb indicació de les dades sobre la quantitat econòmica de la sanció (en euros), el motiu/àmbit d'incompliment, els fets imputats, el tipus d'infracció i la tipificació. Respecte de la identitat de l'infractor s'haurà de donar accés en el cas de les sancions molt greus.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1288/2025 i declarar el dret del reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1288/2025 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.